

[Finansministeren.]

i dag. Der er også tidligere givet udtryk herfor i den såkaldte antiinflationplan — den hørte vi ganske vist ikke meget om her i dag, men den ændrer sig jo også fra gang til gang.

Det ærede medlem var indirekte inde på en tanke, som forekom mig uhyre farlig i forbindelse med overskuddet på statsbudgettet. Han kunne ikke forstå, at et budgetoverskud på 400 mill. kr. skulle være bedre eller — hvis jeg må citere — mere helligt end et budgetoverskud på 340 mill. kr. Set i forhold til det samlede budget på 5 milliarder kr. var denne forskel på 60 mill. kr. uden betydning. Nu skal de 60 mill. kr. ikke ses i forhold til de 5 milliarder kr., men i forhold til de 400 mill. kr..

Må jeg spørge det ærede medlem, om der så overhovedet er noget, der har betydning. Kan man uden videre feje en besparelse på 60 mill. kr. til side med en lidt flot bemærkning om, at det jo alligevel er så lidt i forhold til det samlede budget? Når man tænker på det arbejde, det har været for finansudvalget i samarbejde med regeringen at nå frem til besparelser, der vel efterhånden nærmer sig 100 mill. kr., mon man så skulle omtale et beløb på 60 mill. kr. så foragteligt? Men hertil kommer, at der ikke fra konservativ side er fremkommet besparelsesforslag, der nær når op herpå.

Det ærede medlem fremførte samtidig en anden betragtning. Han sagde: det nytter overhovedet ikke noget med et budgetoverskud, for der sker ingen begrænsning af købekraften under den nuværende regering, hvorimod de budgetoverskud, som den borgerlige regering tilvejebragte, havde en sanerende virkning på landets økonomi; dengang tjente budgetoverskuddet til at holde forbruget i ave, nu tjener det kun til at finansiere statens udlån til forskellige formål.

Det må siges at være en helt ny økonomisk teori, at et budgetoverskud har forskellig virkning, alt efter hvad finansministeren hedder. Jeg indrømmer, at det er en kompliment til min forgænger, men mon det kan holde for en økonomisk betragtning? Jeg tror det ikke. Skal vi tage et par kendsgerninger.

Statens udlån var jo lige så store under

den forrige regering som under den nuværende, og statens finansieringsbehov var af samme størrelsesorden.

Jeg er nødt til at nævne et par tal til dokumentation heraf. I 1949-50 androg statens udlån omkring 400 mill. kr., det følgende år 450 mill. kr., i 1951-52 550 mill. kr., i 1952-53 620 mill. kr. og endelig i 1953-54, hvor finanspolitikken var lagt til rette af den borgerlige regering, over 700 mill. kr. Når beløbet var så stort i det år, var dette jo ikke uden forbindelse med det ærede medlems aktivitet som boligminister; og at det blev mig, der fik noget af besværet med at skaffe disse beløb til veje, skulle det ærede medlem tænke lidt på, når han så stærkt kritiserer den nuværende boligminister.

Jeg kan altså ikke godtage den påstand, at der skulle være nogen forskel på den finanspolitik, de konservative nu angriber os for, og den, de konservative var medansvarlige for, da de sad i regeringen.

Jeg erkender, at de konservative nu ikke går ind for en sådan finanspolitik, og det synes jeg er et klart og tydeligt standpunkt. Så mangler vi ganske vist en forklaring på, hvordan de konservative vil løse de økonomiske problemer.

Det, der er spørgsmålet her op til valget, og som måske også kunne interessere det høje ting og befolkningen, er, om partiet venstre også har skiftet standpunkt i denne sag. Det hørte vi ikke noget om fra det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Han var inde på en enkelt bemærkning i denne forbindelse. Det var, da det ærede medlem skulle slå bro fra de konservative over til de radikale, og dér skal jo spændes vidt. Da nævnte det ærede medlem, at venstre måske godt kunne tænke sig noget i retning af en nedsættelse af de direkte skatter og indsættelse i banker og sparekasser. Er det virkelig det ærede medlems mening, at venstre på denne måde slutter op om den antiinflationplan, som er præsenteret tinget for nylig under skattelovsdrøftelserne?

Hvis det er meningen, kunne det være interessant at høre lidt om, hvad der egentlig tænkes på, når det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen flere gange — sidst for ikke mere end et par dage siden — har sagt, at efter valget måtte sejlene rebes, — jeg husker ikke rigtigt udtrykket. Mon